

[Lilli Gyldenkilde]

hed, når de går arbejdsløse, men det kommer vi jo ikke igennem med.

Til gengæld vil jeg nævne, at der her i Folketinget er vedtaget en lov for langtidsledige, som vel ud fra de bedste intentioner i hvert fald med hensyn til at give uddannelsesmulighed siger, at arbejdsløse kan få lov at tage uddannelse i 1½ år og, hvis det går godt, i op til 2 år. Nu har vi set problemerne med den lov, og så må tiden være inde til, at man tager alvorligt fat og spørger: hvad er der i vejen med den lov? Hvorfor bliver den ikke brugt?

Jeg ved godt, det er populært fra de borgerliges side – i hvert fald fra nogle borgerlige politikeres side – at sige til os andre: jamen, det var jer, der råbte så højt om, at den lov ikke duede til noget, så nu er der ikke nogen, der tør bruge den. Derfor er det blevet selvopfyldende. Jeg må for mit vedkommende sige det, jeg blev ved med at sige dengang, nemlig: er der uddannelsespladser nok, synes jeg, det var i orden med den side af det; det, jeg var uenig i og stadig væk er uenig i, er selvfølgelig, at man graduerer dagpengene, sætter folk på fattighjælp, når de har gjort sig den ulejlighed at prøve at få den uddannelse, vi har så hårdt brug for, og som de selv har hårdt brug for.

Vi må se alvorligt på denne lov, og jeg håber på lidt åbenhed om ikke andet så ved at prøve at appellere til de Radikale. Den lov må laves om. Det er sådan, at blandt dem med 7 års skolegang – og de er mange i den gruppe, vi taler om – er 62 pct. langtidsledige. Selv om tallet for langtidsledige er faldende som helhed, er 62 pct. af dem folk med 7-8 års skolegang og ikke andet. De kan naturligvis ikke gå ind direkte på en uddannelsesinstitution og få en uddannelse på 2 år. De er nødt til først at lære at lære, lære at sidde på en skolebænk igen. For manges vedkommende er det måske 10 år siden, de er gået ud af en 7.-8. klasse. De må have tid til at lære op. Vi burde sige til dem, som ikke har brugt vores uddannelsessystem ret meget: I skal have mulighed for at lære op på 2 år – det kalder vi i arbejdsløshedslovens forstand for en død periode. Så får I oveni en uddannelsesydelse, og den kan I få i op til 3 år. Så ville der være ræson i at få lavet uddannelser for de langtidsledige, hvis vi kunne gøre det sådan. Det kunne så blive helt fint, hvis vi kunne skaffe en praktikperiode bagefter på 9

måneder, selvfølgelig til en overenskomst-mæssig løn. I SF er vi parat til at se på, om det bliver nødvendigt med et tilskud til de arbejdsgivere, der vil deltage og give den overenskomstmæssige løn, for vi vil have hjulpet ikke mindst de langtidsledige til et job. Samfundet har brug for dem. Derfor er det mig meget, meget magtpåliggende at få sagt det nu, hvor der er en del flere til stede i folketingssalen, end der plejer at være, når vi drøfter disse ting. Det kunne jo være, at argumentet bare en gang imellem kunne spille en rolle her i folketingssalen.

Jeg synes ikke, vi kan leve med den lov. Gradueringen af dagpengene er en straf for folk, som vil tage en uddannelse for at blive bedre kvalificeret til et arbejde. Det er ikke den måde, man skal hjælpe folk i gang på. Tværtimod skal man give dem forbedrede muligheder bagefter, og det er det, jeg synes vi bør tage en alvorlig snak om hvordan vi skal gøre. Vil man ikke lytte til mig, fordi jeg er Sfer – og der er mange, der lukker ørerne, når det er fra den forkerte side, tingene siges, det ved vi godt – så lyt dog til SiD og Kvindeligt Arbejderforbund. Læs deres nye ting om uddannelse for de uddannelsesløse og prøv at se, om man ikke kunne få nogle gode ideer, for de, der har lavet det, ved noget om, hvor skoen trykker på disse mennesker, som ingen uddannelse har.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Hr. Svend Auken kom med nogle lettere fiffige bemærkninger om regeringens høje prioritering af miljøproblemer vedrørende sund kost, mindre affald og rent drikkevand. For at sige det ligeud tror jeg ikke, hr. Svend Auken havde turdet sige det om disse miljøproblemer, han sagde, hvis fru Ritt Bjerregaard havde været til stede i dag. Sagen er nemlig den, at der er påvist en nøje sammenhæng imellem stigningen af hjerte- og karsygdomme og kræftsygdomme og sammensætningen af kosten. Derfor er og bliver indsatser på kostområdet meget væsentlig.

At hr. Svend Auken vurderer, at nedbringelse af affaldsmængden i Danmark måske er noget naturligt, kan vel kun hænge sammen med, at hr. Svend Auken ikke helt kender de vanskeligheder, som bl.a. hans egne partifæller har i amter og kommuner med at